

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.300/2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către Garda Financiară Mureș asupra Ordonanței din10.2003 a Parchetului de pe langa Judecătoria Tg.Mures, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala a administratorului S.C. "X".

Prin adresa Garda Financiară Mureș precizează faptul că Ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg.Mureș, anterior menționată, este irevocabilă.

Prin Decizia nr..../.2002 a D.G.F.P. Mureș s-a suspendat soluționarea contestației formulate de **S.C."X"** împotriva procesului-verbal încheiat de comisarii Gărzii Financiare Mureș, urmând ca organele de soluționare să se investească pe latura civilă a cauzei în funcție de rezolvarea laturii penale.

Văzând dispozițiile tranzitorii privind soluționarea contestațiilor reglementate la art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația urmează să fie soluționată potrivit procedurii administrativ jurisdicționale existentă la data depunerii contestației, în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată și modificată prin Legea nr.506/2001.

Potrivit art.5 alin.(1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.13/2001, aprobată și modificată prin Legea nr.506/2001, și Hotărârii Guvernului nr.1296/2001 privind actualizarea cuantumului sumelor prevăzute la art.5 alin.(1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2001, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se reține că, la verificarea efectuată la **S.C. "X"** de comisarii Gărzii Financiare Mureș, în urma căreia a fost întocmit procesul-verbal, au fost constatate următoarele:

Valoarea stocului faptic de marfă constatat cu ocazia inventarierii efectuate de organele de control, în colaborare cu organele de poliție, în prezența gestionarelor "A" și "B", la data de 18.04.2002, la cele două puncte de lucru declarate ale societății este de lei noi (potrivit listelor de inventariere anexate la dosarul cauzei), cu ... lei noi mai mică decât valoarea stocul scriptic de marfă de lei noi, calculată pe baza balanței de verificare pe luna martie 2002 (anexa 4, pg.1-7) și a documentelor primare privind intrările (anexa 5) și ieșirile de mărfuri în perioada 01.04.2002 - 18.04.2002 (anexa 6).

Organele de control au constatat că neînregistrarea în contabilitatea societății ca venituri din vânzări a sumei de ... lei noi, reprezentând valoarea mărfurilor la preț de vânzare cu amănuntul, constatată minus la inventar, a avut

drept consecință diminuarea taxei pe valoarea adăugată de plată la bugetul statului precum și diminuarea profitului impozabil - determinat prin aplicarea coeficientului mediu de adaos comercial de 0,13824 stabilit pentru perioada 01.01.2002 - 31.03.2002 asupra veniturilor suplimentare - și implicit a impozitului pe profit datorat.

B) În contestația înregistrată la Garda Financiară Mureș petenta invocă următoarele:

La momentul efectuării controlului și inventarului, administratorul societății, care este singura persoană care răspunde de gestiunea mărfurilor, era plecat după marfă la București și nu a participat efectiv la inventariere și nici nu a delegat nici o angajată să îl reprezinte, motiv pentru care nu acceptă drept reale listele de inventar întocmite, controlul și inventarul fiind efectuat în prezența a două angajate care au doar calitatea de vânzătoare, fiind eronat consemnat în actul de control că inventarierea s-a făcut în prezența gestionarelor.

Listele de inventar întocmite la cele două magazine de *zece echipe*, formate din câte un reprezentant al organului de control și o vânzătoare din cadrul magazinelor, care nu are calitatea de gestionară, conțin multe erori de calcul sau rezultate din greșita transformare din baxuri în bucăți, constatate în urma unor verificări efectuate prin sondaj în data de 22.04.2002 (data întocmirii proceselor verbale), “mai ales că vânzătoarele din cele două magazine nu aveau și nu au nici o calitate gestionară și nici un interes în măsurarea exactă a tuturor mărfurilor existente în stoc”.

Prin Ordonanța din data de 15.10.2003 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății avându-se în vedere concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză, conform căruia organele de control au comis o serie de erori la efectuarea inventarului astfel:

- controlul a fost efectuat în lipsa gestionarului care este și administratorul societății și fără a se lua acestuia declarația de inventariere înainte de începerea inventarului, “aspecte prevăzute la art.11 din norma din 15.12.1995, privind aplicarea Legii nr.82/1991”;

- organele de control au comis o serie de erori de inventariere. Astfel, nu este precizată data și ora efectuării inventarului pe majoritatea listelor de inventariere, fiind o contradicție între data de 18.04.2002 menționată pe unele liste și faptul că în actul de control este menționat faptul că inventarul s-a desfășurat în zilele de 18,19,20 și 22 aprilie 2002, fiind “control inopinat și prin sondaj”, deci nu inventarierea completă a gestiunii de mărfuri a societății. Pe listele de inventariere există numeroase corecturi, ștersături sau anulări de poziții (ex:pag.19 poz.25-29 anulată fără explicații). În declarația dată de angajata “A” (pag.158 la dosar) se relevă erori privind prețul sau cantitatea, numărarea efectivă făcându-se de vânzătoare care lucrau la alte raioane. Aceasta explică numeroase greșeli de fond tipărite în liste ce se clasifică în greșeli de numărare sau cântărire, de calcul și privind prețul. Au fost mentionate unitati de masura diferite fata de realitate (buc. în loc de cutii a 12 buc., kg. în loc de un sac a 40 kg. etc.). La reverificarea stocurilor, efectuată în ziua imediat următoare încheierii inventarierii de către organele de control, “in urma insumării acestor diferente in plus sau in minus a rezultat o diferenta in plus de ... lei noi fata de stocul faptic constatat de organele de control”, “ceea ce face ca diferenta fata de stocul scriptic sa fie numai de lei noi”, care poate fi considerata lipsa in gestiune”. Efectul fiscal al aspectelor

menționate constă în stabilirea în sarcina unității a taxei pe valoarea adăugată în suma de ... lei noi și a impozitului pe profit în suma de ... lei noi, corespunzător lipsei la inventar în suma de ... lei noi;

- sunt prezentate detaliat greșeli din fiecare din categoriile menționate;
- la data de 31.12.2002 a fost efectuată inventarierea anuală a patrimoniului societății reglementată de Legea contabilității nr.82/1991 și normele de aplicare a acesteia, rezultatele fiind consemnate în procesul-verbal încheiat în data de 06.01.2003.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, în urma verificării efectuate de către comisarii Gărzii Financiare Mureș în colaborare cu organele de poliție, la data de 18.04.2002, la S.C. "X" ocazie cu care s-a făcut inventarierea stocurilor de marfă, s-a stabilit că valoarea stocului faptic de marfă constatat cu ocazia inventarierii este de... lei noi, cu lei noi mai mică decât valoarea stocului scriptic de marfă la 18.04.2002, în sumă de lei noi, calculat pe baza balanței de verificare pe luna martie 2002 și a situației privind evidența aprovizionărilor și livrărilor de mărfuri în perioada 01.04.2002 - 18.04.2002.

Pentru lipsa în gestiune în valoare de .. lei noi (minus la inventar) organele de control au determinat taxa pe valoarea adăugată de plată suplimentar, iar pentru venitul suplimentar neînregistrat, în sumă de ... lei noi au calculat (având în vedere cota medie de adaos comercial pentru perioada 01.01.2002- 31.03.2002) profitul impozabil aferent în suma de ... lei noi, pentru care impozitul pe profit suplimentar datorat este în sumă de lei noi. În soluționarea dosarului de cercetare penală privind pe administratorul societății "X", Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș prin Ordonanța din2003 a dispus efectuarea unei expertize contabile judiciare, de către un expert contabil autorizat, aceasta fiind invocată în susținerea contestației.

În adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureș și la D.G.F.P. Mureș , prin care petenta solicită repunerea pe rolul organelor jurisdicționale proprii a contestației formulate împotriva procesului-verbal întocmit de Garda Financiară Mureș, petenta invocă aspectele reținute în expertiza anterior menționată, recunoscând că datorează taxa pe valoarea adăugată în suma de ... lei noi și impozitul pe profit în suma de... lei noi, corespunzător lipsei la inventar în suma de ... lei noi. În consecință, se reține că suma contestată de petentă este de lei noi, compusă din ... lei noi reprezentând T.V.A. (.... lei noi stabilită la control - ... lei noi recunoscută de unitate ca fiind datorată) și lei noi reprezentând impozit pe profit (.... lei noi stabilită la control - lei noi recunoscut de unitate ca fiind datorat).

În drept, Legea nr.22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătura cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.54/1994, definește gestionarul ca fiind acel angajat al unui agent economic, autoritate sau instituție publică care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a unui agent economic, autoritate sau instituție publică, indiferent de modul de dobândire și de locul unde se află bunurile. Totodată la cap. 4

“Răspunderi” art. 31 din același act normativ se prevede că: “Angajatul care primește, păstrează și eliberează bunuri fără a avea calitatea de gestionar în înțelesul articolului 1 răspunde integral, aplicându-i-se în mod corespunzător prevederile prezentului capitol”, iar potrivit art.28: “Angajatul cu funcție de conducere precum și orice alt angajat vinovat de angajarea, trecerea sau menținerea unei persoane în funcția de gestionar fără respectarea condițiilor de vârstă, studii și stadiu prevăzute în articolele 3 și 38, precum și a dispozițiilor articolului 4 referitoare la antecedentele penale, răspund integral pentru pagubele cauzate de gestionar, în solidar cu acesta.

Aceeași răspundere o are și cel vinovat de nerespectarea dispozițiilor prevăzute în capitolului III, în limita garanției neconstituite.”

În consecință se reține că ceea ce determină calitatea de gestionar nu este denumirea pe care o are funcția angajatului ci atribuțiile (de primire, păstrare și eliberare a bunurilor) ce îi revin în exercitarea ei sau natura actelor efectuate în cadrul exercitării îndatoririlor de serviciu. Este neargumentată legal susținerea făcută în repetate rânduri în contestație potrivit căreia gestionar este doar administratorul societății, iar vânzătoarele “A” și “B” care au semnat declarațiile de inventar, în care au declarat că sunt gestionare la “X” nu au această calitate. În consecință nu sunt îndreptățite susținerile petentei potrivit căroră administratorul societății este singura persoană care răspunde de gestiunea mărfurilor și, întrucât nu a participat efectiv la inventariere și nici nu a delegat nici o angajată să îl reprezinte, nu acceptă drept reale listele de inventar întocmite, “mai ales că vânzătoarele din cele două magazine nu aveau și nu au nici o calitate gestionară și nici un interes în măsurarea exactă a tuturor mărfurilor existente în stoc”.

Față de susținerea petentei potrivit căreia “controlul a fost efectuat în lipsa gestionarului care este și administratorul societății și fără a se lua această declarația de inventariere înainte de începerea inventarului, aspecte prevăzute la art.11 din norma din 15.12.1995, privind aplicarea Legii nr.82/1991”, preluată din concluziile raportului de expertiză menționat în Ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg.Mures, se reține că potrivit pct.8 din Normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2388/1995, “Răspunderea pentru buna organizare a lucrărilor de inventariere, potrivit prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea contabilității, revine administratorului, ordonatorului de credite **sau altei persoane care are obligația gestionării patrimoniului [...]**”.

La pct.11 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2388/1995, sunt enumerate principalele măsuri organizatorice care trebuie luate de comisia de inventariere, arătându-se că:

“a) înainte de începerea operațiunii de inventariere, se ia de la gestionarul răspunzător de gestiunea valorilor materiale o declarație scrisă din care sa rezulte dacă:

- gestionează valori materiale și în alte locuri de depozitare;
- în afara valorilor materiale ale unității patrimoniale respective, are în gestiune și altele aparținând terților, primite cu sau fără documente;
- are plusuri sau lipsuri în gestiune despre a căror cantitate sau valoare are cunoștința;
- are valori materiale nerecepționate sau care trebuie expediate (livrate), pentru care s-au întocmit documentele aferente;

- a primit sau a eliberat valori materiale fără documente legale;
- deține numerar sau alte hartii de valoare rezultate din vânzarea bunurilor aflate în gestiunea sa;
- are documente de primire-eliberare care nu au fost operate în evidenta gestiunii sau care nu au fost predate la contabilitate. [...]

c) [...] **Declarația se datează și se semnează de către gestionarul răspunzător de gestiunea valorilor materiale și de către comisia de inventariere, care atestă ca a fost data în prezenta sa**".

Declarațiile de inventar anexate în copie la dosarul cauzei (anexa 1), din care rezultă informațiile precizate la pct.11 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2388/1995, sunt semnate de d-na "A", respectiv "B", în calitate de gestionar la S.C. "X", în aceeași calitate fiind semnate și completate și listele de inventariere anexate în copie la actul de control (anexa 2), fiind astfel respectate prevederile pct.32 din Normele aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2388/1995 potrivit cărora:

"Pe ultima fila a listei de inventariere, gestionarul trebuie să menționeze dacă toate valorile materiale și bănești din gestiune au fost inventariate și consemnate în listele de inventariere în prezenta sa. De asemenea, acesta menționează dacă are obiecții cu privire la modul de efectuare a inventarierii. [...]"

Listele de inventariere se semnează, pe fiecare fila, de către membrii comisiei de inventariere și de către gestionar".

Procesul-verbal contestat a fost întocmit de comisarii Gărzii Financiare Mureș ca urmare a unui control inopinat și prin sondaj efectuat în baza Legii nr.30/1991, la S.C. "X" reprezentată prin administratorul, având ca obiectiv efectuarea inventarierii și confruntarea stocurilor de marfuri factice cu cele scriptice.

Se reține că potrivit art.2 alin.(1) din Regulamentul privind organizarea și functionarea Garzii financiare, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr.817/1998, "(1) **Garda financiara efectueaza controale operative si inopinate pentru constatarea incalcarii legilor fiscale, [...], urmarind identificarea si sanctionarea, in conditiile legii, a evaziunii fiscale, a activitatilor de contrabanda si a altor fapte nepermise de lege, savarsite in domeniile pentru care Garda financiara este imputernicita prin lege sa execute control**", iar pct.3 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2388/1995, precizează: "În temeiul art. 8 alin. (1) din Legea contabilității, **unitățile patrimoniale au obligația să efectueze inventarierea generală a patrimoniului [...]** b) **la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului**, sau a altor organe prevăzute de lege;[...]" . Nu este reală "contradictia", invocată de petenta în contestație, între data efectuării inventarului trecut în listele de inventariere (18.04.2002) și cea menționată în procesul-verbal (zilele de 18, 19, 20 și 22.04.2002) petenta făcând confuzie între termenul de "inventariere" și cel de "verificare", în speța de față efectuarea inventarierii (din data de 18.04.2002) fiind doar o etapă a verificării efectuate de comisarii Garzii Financiare (în perioada 19-22.04.2002), ulterior fiind valorificat rezultatul inventarierii. Totodată se reține că deși la obiectivul 2 din expertiza efectuată s-a solicitat ca expertul să indice dacă actul de control este anulabil sub aspectul condițiilor de formă, expertul nu reține o asemenea concluzie. În concluzie,

se reține că este neîntemeiată contestarea legalității controlului efectuat de comisarii Gărzii Financiare Mureș și a inventarierii efectuate cu această ocazie.

În ceea ce privește conținutul listelor de inventariere, petenta evidenciază o serie de greseli de formă, însă acestea nu pot conduce la soluționarea favorabilă a contestației. Astfel, faptul că pe unele din listele de inventariere nu se menționează data și ora efectuării inventarului nu conduce la nulitatea listelor respective, cu atât mai mult cu cât listele în cauză sunt numerotate în ordine crescătoare și semnate de aceeași comisie de inventariere care se regăsește pe listele date. Conform pct.10 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr.2388/1995, pentru desfășurarea operațiunilor de inventariere este necesar ca administratorii sau **alte persoane care au obligația gestionării patrimoniului “să ia măsuri pentru crearea condițiilor corespunzătoare de lucru comisiei de inventariere, prin:**

- **organizarea depozitării valorilor materiale grupate pe sortotipodimensiuni, codificarea acestora și întocmirea etichetelor de raft;**
- **ținerea la zi a evidenței tehnico-operative la gestiunile de valori materiale și a celei contabile și efectuarea lunară a confruntării datelor dintre aceste evidente;**
- **participarea la lucrările de inventariere a întregii comisii de inventariere;**
- **asigurarea personalului necesar pentru manipularea valorilor materiale care se inventariază, respectiv pentru sortare, așezare, cântărire, măsurare, numărare etc.;**
- **asigurarea participării la identificarea bunurilor inventariate (calitate, sort, preț etc.) a unor persoane competente din unitate sau din afara acesteia, la solicitarea responsabilului comisiei de inventariere, care au obligația de a semna listele de inventariere pentru atestarea datelor înscrise; [...].”**

Contestația se bazează pe reverificarea stocurilor, despre care se spune că a fost efectuată **prin sondaj**, în ziua imediat următoare încheierii inventarierii de către organele de control, deși se încearcă a se crea impresia că rezultatele acestei reverificări au fost cel puțin însușite dacă nu chiar emanate de expert. În mod contrar, în Ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg.Mureș, se reține că expertul numit în dosar a relatat, cu ocazia predării unor înscrisuri, **că întrucât nu a fost de față nici la controlul Gărzii Financiare nici la inventarul ulterior, iar gestiunea produselor ținându-se valoric iar nu pe bucăți de produs (ceea ce crează serioase dubii în ceea ce privește așa-zisele erori de numărare, care nu au fost certificate prin documente care să dovedească existența și valorificarea lor ulterioară) nu poate avea certitudine maximă că sumele stabilite ca diferențe de către angajații firmei sunt certe și reale.** Nu sunt de natură a conduce la soluționarea favorabilă a contestației susținerile făcute avându-se în vedere “inventarul ulterior”, în condițiile în care expertul **“a înclinat** să creadă că sunt reale diferențele constatate ulterior, la un inventar *mai amănunțit* făcut de angajații firmei”, susținere ce nu rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, iar în contestație este menționat că aceasta se bazează pe erorile depistate de unitate pe baza unor verificări prin sondaj efectuate în data de 22.04.2002. Nu este corect să fie pusă astfel sub semnul îndoielii verificarea a mii de repere (produse), într-o singură zi, întrucât aceasta a fost efectuată de comisarii Gărzii Financiare Mureș împreună cu organele de poliție aparținând de Inspectoratul de Poliție Județeană Mureș, așa cum s-a reținut în actul de control, persoanele implicate fiind menționate în listele de inventariere, chiar petenta menționând că au fost alcătuite 10 echipe, formate din câte un reprezentant al organului de control și o vânzătoare din cadrul magazinelor.

Se reține că deși obiectivele 7 și 8 fixate pentru expertiza contabilă efectuată în cauză constau în a se stabili dacă ulterior controlului efectuat de către Garda Financiară s-a efectuat un nou inventar de către angajații firmei și care sunt rezultatele acestui control (inventar), respectiv să se stabilească realitatea datelor cuprinse în inventarul întocmit ulterior la S.C. "X", în răspunsul dat se vorbește despre inventarul efectuat la data de 31.12.2002, în urma căruia a fost încheiat procesul-verbal din data de 06.01.2003, expertul evitând să certifice realitatea datelor cuprinse în listele de inventariere întocmite cu ocazia presupusei reverificării a stocurilor efectuată în ziua următoare controlului. În concluzie, se reține că la dosarul cauzei nu sunt depuse documente care să ateste că imediat după control unitatea a efectuat o inventariere, cu respectarea reglementărilor în vigoare, care să aibă valoarea de probă și să contrazică rezultatele inventarierii efectuate la control. Susținerile făcute în completarea contestației nu sunt dovedite nici cu alte documente justificative din care să rezulte, pentru momentul respectiv, alte cantități sau preturi unitare ale bunurilor inventariate decât cele stabilite de organele de control, motiv pentru care se reține că și corecte valorile trecute în listele de inventariere întocmite la control.

Petenta arată că în anumite liste de inventariere există greseli de calcul în sensul că "total pagina este de ... în loc de ..." (formularea fiind ambiguă, cu dublu înțeles), însă aceste greseli au fost constatate și corectate la control, întrucât prin însumarea valorilor de pe foile de inventariere respective se obțin valorile totale cuprinse sub semnatura organelor de control în centralizatorul listelor de inventariere (anexa 3) (pe baza căruia organele de control au determinat stocul factual al bunurilor inventariate). În ceea ce privește reproșul că numărarea efectivă s-a făcut de vânzătoare care lucrau la alte raioane se reține că acest lucru este corect în condițiile în care, în temeiul pct.9, penultimul aliniat, din normele aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2388/1995, "Din comisia de inventariere nu pot face parte gestionarii depozitelor supuse inventarierii și nici contabilii care țin evidența gestiunii respective, cu excepția unităților mici prevăzute în prezentele norme".

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, rezultă că societatea nu a justificat, în conformitate cu Legea contabilității nr.82/1991, Regulamentul de aplicare a Legii contabilității, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.704/1993 și Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2388/1995, - în sensul înregistrării și evidențierii în contabilitate - diferența în minus, stabilită de organele de control prin compararea stocului factual inventariat cu cel scriptic înregistrat de societate.

În ceea ce privește determinarea diferenței de T.V.A. și impozit pe profit aferentă cantității de produse lipsă, contestatoarea este de acord cu algoritmul de calcul întrucât se constată că acesta este utilizat atunci când petenta stabilește obligațiile cu același titlu, necontestate, având în vedere lipsa în gestiune în sumă de... lei noi, recunoscută ca reală.

Ca urmare a celor prezentate, se reține că este neîntemeiată contestația petentei privind taxa pe valoarea adăugată de plată și impozitul pe profit stabilit suplimentar la control.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.5 alin.(1) și art.7 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **S.C. "X"** ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Mureș în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,